

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 92. Galliarum Regis agendi ratio erga Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](#)

Sæcul. XVI.
A. C. 1551.

§. XCII.

*Galliarum Regis agendi ratio erga
Papam.*

Paul. Sarpi. Verum Galliarum Rex ad acerbiora
hist. Conc. prolapsus confestim publico edicto
Trid. l. 4. omnibus Regni sui Episcopis, qui tum
p. 195. a suis Diœcesibus aberant, præcipit,
Pallav. l. 11. ut
c. 16. n. o.

rebro suo consarcinaverit: de Regis epistola Sleidanus hæc habet: *Rex demonstrat, quod Octavianum in suam fidem accipiendo, nullam reprehensionem mereatur: nam hoc est proprium Regum, ut subveniant afflictis: deinde Rex nullum quæsivit privatum in ea re comprehendit, sed quicquid fecit, Ecclesie Romanæ causa facit majorum exemplo, qui & facultatibus illam præ cœteris amplificaverunt, & armis quoque non semel protexerunt: quum enim Ecclesie sit patrimonium Parma, hoc unum sollicite voluit cavere, ne in manus veniret alienos, eoque nomine sumptus facit quotidianos, ac sustinet maximos, orat itaque, & vehementer quidem, ut in eam partem interpretetur, & quam de se Papa conceperit opinionem, deponat: id enim summo cum reipublicæ commodo eveniet, si vero satisfactiōne repudiata, paci bellum præferat, videat ipse, quanto id fiat, & Italie totius & Europæ detimento atque periculo.*

Quam

ut nulla mora ad suam quisque Eccle- Sæcul. XVI.
A.C. 1551.
fiam revertatur. Hujus vero mandati
prætextum obtendebat, quod ad novos
errores, qui, ut ajebat ipse, indies in
fuis ditionibus invalescunt, penitus ex-
scindendos Nationale Coñcilium cele-
brandi necessitas suaderet. Hæc agen-
di ratio non parum exasperabat Pontifi-
cis animum, & quamvis hæc dissidia
absque aperta concordiæ, ac pacis læ-
fione componi maluisset, facti tamen
indignatio nimium irritabat Pontificem,
nec etiam re jamjam ferme maturata

U 3 post-

Quam diversa autem sunt hæc ab illis,
quæ Continuator adduxit, eo duntaxat siue,
ut a Papa hanc licentiam Octavio fuisse da-
tam, id vero perfricta fronte ab eo fuisse ne-
gatum, lectori suo in Papæ invidiam persuadere posset: melius vero fuisset, si ex Pallavi-
cino historiæ suæ hæc illius verba lib. II. cap.
12. num. 5. inseruisset: *Sunt, qui tradunt,*
sum Ottavius angustiis, quibus premebatur,
Pontifici expositis opem ab illo implorasset, Ju-
lium obtenta Erarii inopia respondisse, qua pos-
set ratione sibi consulteret: ex quo Farnesius in-
terpretatus est tacitam quandam veniam sibi da-
tam munieri se quacunque posset, atque idip-
sum Camciano ut se purgaret causatum: sed
nulla hac de re fit mentio in commentariis, quæ
ad meas manus pervenere.

Sæcul. XVI postea recedendum esse existimabat;
A.C. 1551 quapropter sex peditum millia , ac tre-
centos equites conscribi , eosque Bo-
noniam adduci jubet , ubi ejus copiæ
Cæsareis jungerentur.

§. XCIII.

*Corneius Papæ Nepos in Parmensis
urbis caussa in Franciam
ablegatus.*

Pallav. l. c. **H**is copiis iter facientibus , interea
c. 13. n. 5. Pontifex, ut se ad declinandum
Daniel. p. 22 hoc bellum nil intentatum reliquisse o-
vid. Adr. 1.8. stenderet , Ascanium Corneium Sor-
oris suæ Filium ad Galliarum Regem de-
crevit , eidemque præcepit , ut primo
Parmam delatus Ducem , quatenus ur-
beam Pontifici redderet , omnino horta-
retur , eique vicissim Camerinensem Du-
catum , necnon annuam quindecim au-
reorum millium pensionem in amissæ
ditionis compensationem offerret , eo-
quod Camerinensis Ducatus Parmensi
forte proventibus inferior esset , præci-
pue cum vix aliud Cæsari satisfaciendi
remedium ultra reliquum fore credere-
tur . Verum Dux ad hasce proposicio-
nes respondit hunc in modum : „ Cum
„ Galli Parmensem urbem jamjam oc-
„ cuparint , illos inde depellere haud
„ valeo,